Σύγχρονοι γέροντες (μοναχός Μωυσής Αγιορείτης)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 26 Φεβρουαρίου, 2011

Θεωρώ τον εαυτό μου ιδιαίτερα τυχερό που γνώρισε κάποιους πριν από λίγα χρόνια κοιμηθέντες ρασοφόρους. Πρόκειται για τους πατέρες Επιφάνιο Θεοδωρόπουλο, Παΐσιο Αγιορείτη, Πορφύριο Καυσοκαλυβίτη, Εφραίμ Κατουνακιώτη, Νικόλαο Μπεκατώρο και Αιμιλιανό Σιμωνοπετρίτη, που μου έδωσε το μέγα σχήμα των μοναχών. Με βοήθησαν πολύ στη ζωή μου, ιδιαίτερα ο τελευταίος.

Μ’ έμαθαν να ξέρω γιατί ζω, την ωραιότητα του Θεού, το μυστήριο της ελευθερίας του ανθρώπου και τον σεβασμό του κάθε προσώπου, να μη λέω ψέματα στον εαυτό μου, να προασπίζομαι την αλήθεια με αγάπη. Με απομάκρυναν με τρόπο και διάκριση από έναν τρόπο ζωής δίχως βαθύ νόημα και ιερό σκοπό. Έναν τρόπο που ζουν πολλοί σαν υπνωτισμένοι μπροστά στην τηλεόραση ή με το πώς βλέπουν και βιώνουν τη ζωή, την ίδια τη ζωή τους. Έχουν κλείσει τα μάτια της ψυχής τους, για να δουν και να χαρούν το αληθινό φως.

Μερικές φορές δημιουργείται ένας μύθος και μία υπερβολή από κάποιους για ορισμένους γέροντες. Αυτό είναι λάθος σοβαρό σε βάρος των τιμίων αυτών προσώπων. Θεωρούν ότι μεγεθύνοντας τους γεροντάδες τους ανεβαίνουν και των δικών τους πνευματικών μετοχών τα ποσοστά. Ούτε φυσικά πάλι επιτρέπεται οι ίδιοι οι γέροντες να παρασύρονται κάποτε σε προσωποπαγείς, συναισθηματικές και νοσηρές σχέσεις και καταστάσεις. Οι γέροντες να συνδέουν τους ανθρώπους τους πάντοτε με τον Χριστό και όχι με τα πρόσωπά τους. Στην πνευματική ζωή χρειάζεται υπέρβαση, γενναιότητα και θυσιαστικότητα.

Ένας γέροντας και κατ’ επέκταση ένας πνευματικός-εξομολόγος δεν θα πρέπει να δεσμεύει ασφυκτικά τα πρόσωπα, αλλά να τα εμπνέει με το βιωμένο του παράδειγμα, με τη διακριτική νουθεσία του, τη σεμνότητα, την ταπείνωση και την προσευχή του, όπως οι παραπάνω αναφερθέντες. Αναγνωρίζονται για τη διάκριση, τη χαρισματιούχα ζωή τους, την προσευχή τους και την αγάπη τους. Αγαπούσαν πολύ τον Χριστό και τον πάσχοντα συνάνθρωπο. Όλοι οι γέροντες δεν είναι όσιοι. Δεν είναι ορθό επίμονα και βιαστικά να θέλουμε να τους θέσουμε τα φωτοστέφανο της

αγιότητας. Για να δοξαστούμε κι εμείς.

Ο π. Επιφάνιος Θεοδωρόπουλος από τη Μεσσηνία σπούδασε θεολογία αριστεύοντας. Υπήρξε πνευματικός πατέρας σπουδαίος πολλών πιστών που τον εκτιμούσαν βαθύτατα. Ο λόγος του είχε ακρίβεια, εγκυρότητα, τεκμηρίωση, σοβαρότητα, υπευθυνότητα, καθαρότητα και πιστότητα. Ο γνωστότατος γέροντας Παΐσιος ο Αγιορείτης γεννήθηκε στα Φάρσαλα της Μ. Ασίας, μεγάλωσε στην Κόνιτσα της Ηπείρου και μόνασε για πολλά έτη στο Άγιον Όρος. Η μακρά του άσκηση του έδωσε εμπειρία και χαρίσματα, με τα οποία βοηθούσε πολλούς πολύ. Το ίδιο και ο μακαριστός Γέροντας Πορφύριος, που μικρός ήλθε από την Εύβοια στη σκήτη των Καυσοκαλυβίων, απ' όπου και το προσωνύμιό του, και λόγω σοβαρού κλονισμού της υγείας του πήγε στην Αθήνα, όπου επί σαράντα χρόνια παρέμεινε ασκητής, μοιράζοντας θεϊκά δώρα σε πολλούς θλιμμένους και πονεμένους.

Ο γέροντας Εφραίμ αγωνίστηκε επί δεκαετίες στα απαράκλητα Κατουνάκια, υπακούοντας, γηροκομώντας τους γεροντάδες του, εργαζόμενος σκληρά και προσευχόμενος ακατάπαυστα. Ο λόγος ήταν βιωματικός, πειστικός, κατανυκτικός και εγκάρδιος. Ο π. Νικόλαος Μπεκατώρος γεννήθηκε από έλληνες γονείς στη Ρωσία και πολλά υπέστη ως νέος ιερεύς από τους άθεους κυβερνώντες και τα όργανά τους. Πήγε στην Αθήνα και κατόπιν στην Αμερική, όπου έγινε στοργικός πνευματικός πατέρας Ελλήνων, Ρώσων, Αμερικανών και άλλων, τους οποίους σαγήνευε με τη γνήσια ειλικρίνεια, πραότητα και ταπείνωσή του. Ο γέροντας Αιμιλιανός Σιμωνοπετρίτης, που ζει άρρωστος βαριά στο μοναστήρι της Ορμύλιας, που ίδρυσε ο ίδιος και έχει σήμερα 120 μοναχές, διακρίθηκε για τη σοφία, την εμπειρία, τη γνώση των ιερών θεσμών, την εμβάθυνση στ' άδυτα της ανθρώπινης ψυχής, την ανάλυση θεμάτων υψηλών και σπουδαίων. Πρόκειται για μια σπάνια και εξαιρετική μορφή αληθινού ανθρώπου του Θεού.

Οι γέροντες απομυθοποιημένοι, αφτιασίδωτοι και γνήσιοι έχουν να καταθέσουν βαρυσήμαντο λόγο στις μεγάλες δυσκολίες των καιρών και των ανθρώπων.

(Πηγή: "Μακεδονία" 6/2/2011)